

”בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ”

יפן של דני קרוון

במוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית

דני קרוון | 1930-2021 | יצר דיאלוג בין עבודותיו למקום ולהוויה היפנית. שלוש יצירות מרכזיות מבחינת היקפן ורמת שימורן שוכנות לאורכה של יפן, בשלושה איים שונים. התערוכה מתמקדת ביצירות אלה, ומבקשת להעביר את החוויה של ביקור באמנות הסביבתית של קרוון ביפן גם ממרחק של אלפי קילומטרים. האמנות הסביבתית של דני קרוון כוללת את אלמנט החוויה, התגובה, יצירת הקשר שבינה לבין המבקר בה. המבקר אינו גורם חיצוני, זה, אלא הוא חייב לנוע בתוך היצירה כדי לחוות אותה, והיצירה איננה מושלמת בלעדיו. כבר במצב ראשון מזמינות היצירות את המבקר לגלות אותן מבפנים. שלוש היצירות הן "תלויות מקום", וניסיון להעביר אותן למקום אחר יוציא אותן מן ההקשר הייחודי שלהן להיסטוריה ולגיאוגרפיה המקומית. בשלוש היצירות קיים שיח בין חלקי היצירה, קרובים או רחוקים, והם היצירה השלמה רק כמכלול. את חווית הגילוי של היצירות במקומן הטבעי מעבירה התערוכה באמצעות צילומים, מודלים, רישומים, וסרטי וידאו שהובאו ארצה במיוחד מהסטודיו של האמן בצרפת ובהשאלה מגלריית גורדון ומגלריית ז'אן בושה ג'אגר, פריז.

ברגישות יפנית לטבע ולשינויי העונות, נהג קרוון לבקר מספר פעמים באתר לפני מימוש כל פרויקט כדי ללמוד את התנאים המשתנים במהלך השנה, וכך יוצר יצירה המאפשרת את הקשר הישיר עם הטבע. האלמנטים המרכזיים בשלוש היצירות הם החלל, השמש, הצל, הדרך, אלמנט השער, צמצום, שילובי חומרים ומרקמים, הטבע והסביבה ויחסי הגומלין שלהם עם העבודות. אלמנטים

אלה, החוזרים שוב ושוב בעבודותיו של קרוון, מהותיים גם בתרבות היפנית.

עבודתו של קרוון עוסקת בארגון החלל, במציאת האיזון שבין הצורה ל"ריק". קרוון אינו יוצר רק את הצורה, את המלא, אלא גם את הריק, החלל, הסדק, המרווח ביצירותיו הוא אלמנט חשוב כמו החלק הבנוי. החלל אינו השארית, הוא מתוכנן והוא חשוב בהגדרת כל יצירה ויצירה ובהגדרת שפתו האמנותית של קרוון בכלל. השימוש בצורות גיאומטריות ברורות של עיגול, משולש ומרובע מאפיין את יצירותיו של קרוון לאורך כל הקריירה האמנותית שלו. בפילוסופיה הבודהיסטית עיגול, משולש ומרובע הם התגלמות היקום. שלוש צורות גיאומטריות בסיסיות של "א-צורניות" ואינסוף, מסמלות ריקות ומלאות שהן מהות ההארה. קרוון : טוען גם הוא כי כל דבר סביבנו מקורו בטבע, כולל מה שקיים בדמיונו.

על יפן אמר קרוון: "ב-1988 הגעתי לראשונה ליפן. היה זה כאילו הבטתי במראה והתבוננתי פנימה אל עצמי כשניסיתי לגעת באור השמש, ברוח, במים הזורמים, בגרגרי החול הנעים, בעצים, לא ידעתי ששם, במזרח, דורות עברו, בחומרים פשוטים אלו, הלא הוא הטבע, מעבירים רעיונות, רגשות, חוויות, הרמוניה, אהבה, אמונה, והם כחומר ביד היוצר, אני הולך למזרח, מן המזרח, לארץ השמש העולה, לספוג את הפלאות שנוצרו בידי האדמה הרוחצת בין שני האוקיינוסים, לספוג את השקט, האיפוק, את היוצא מן הכלל". בשנת 1998 העניקה המשפחה הקיסרית לדני קרוון את פרס האמנות העולמי "פרמיום אימפריאלה" בטקס מיוחד שנערך ביפן.

אוצרת: ד"ר אתי גלס גיסיס

